

[Anne Grete Holmsgård]

ge gennem længere tid har rettet mod den offentlige sektor. En sådan politik fortjener kun ét svar, og det er det svar, der består i, at almindelige lønarbejdere, der i den kommende tid skal lægge ryg til denne politik, selv sætter en stopper for den og selv sætter en stopper for en helt igennem perspektivløs og asocial politik.

Arentoft (FP):

Nu er Danmark gennem mange år gået fra krise til krise og fra forlig til forlig. Jeg så i en kalender forleden dag, hvor der stod fyndord og forskellige ting på bagsiden, at der under den 18. april stod, at den 12. marts 1955 blev der vedtaget kriseforanstaltninger med socialdemokratiet, radikale og venstremanden Thorkil Kristensen. Det er altså 25 år siden, og vi har haft et utal af kriser siden da. De fleste kriser er økonomiske kriser, og økonomien spiller selvfølgelig en enormt stor rolle. Men efter min mening er der også andre ting, der spiller en rolle. Vi kan drukne i social velfærd herhjemme, men hvis vi lader vores land ligge åbent og der kan komme nogen og tage det, så er det lige meget med den sociale velfærd. Så er det også lige meget med skatterne og alt muligt andet, for så er der nok nogen, der skal bestemme for os.

Jeg er meget bekymret i disse dage – jeg har før sagt det – over, at de radikale er regeringens sikkerhedsnet, og at deres indflydelse på den kommende forsvarsordning dermed kan være urimelig stor. Jeg er blevet endnu mere bekymret efter SFs landsmøde, hvor SF har udtrykt, at de kunne for så vidt godt tænke sig at komme med i forsvarsforhandlinger og måske – stik imod deres tidligere holdning, hvor de altid har stemt imod alt, hvad der havde med forsvar at gøre – stemme for nedskæring.

Jeg mener, at forsvarsdebatten er afsporet i øjeblikket, fordi man taler på et grundlag, som kun er nogle forskellige ønskemål. Man taler om en nulløsning og om 1,5 pct.- og 2 pct.- og 3 pct.-løsninger. Jeg mener ikke, der er reelt grundlag for at diskutere nye forsvarslove, før der ligger et lovforslag på bordet. Og vi ved alle sammen, at det er forsinket. Det var først lovet i december, så blev det forsinket på grund af valget, så blev det lovet i januar, så trak man sig tilbage bag

lukkede døre, og det er ikke kommet endnu, forsinket af alle disse kriseforhandlinger.

Den sidste udvikling bekymrer mig særdeles meget, og jeg mener, at det, at vi kan forblive en selvstændig og fri nation, er fundamentet for det hele, også for kriseløsninger, også for økonomien. Derfor vil jeg gerne stille det spørgsmål til statsministeren, om man kan tænke sig, at socialdemokratiet, måske oven i købet som en enig gruppe, indgår et forlig omkring forsvaret med radikale og SF og dermed har et flertal. Det er en udvikling, som jeg er bange for, men jeg ville være mere tryk, hvis jeg kunne få et statsminister-svar, der gik i den modsatte retning.

Kurt Hansen (VS):

Det, jeg godt vil sige noget om, er de arbejdsløses forhold, og det er naturligvis kedeligt, at arbejdsministeren ikke er til stede, for jeg havde faktisk tænkt mig at stille ham nogle spørgsmål om disse ting, fordi det seneste forlig også på flere forskellige felter vil betyde forringelser for de arbejdsløse. Vi har set stramningen af 26 ugers reglen, angreb på de supplerende understøttelsesmuligheder, børnepasningscirkulæret, indførelse af kontrolforanstaltninger over for de arbejdsløse, der har karakter af chikane, vanskeliggørelse af de unges mulighed for at komme ind i arbejdsløshedskasser, fratagelse af understøttelsen til indvandrere og så decemberindgrebet, som virkelig huggede dybt i de arbejdsløses økonomiske vilkår. Også i forbindelse med decemberpakken sagde man klart, at nu skulle der findes et nyt beregningsgrundlag for de arbejdsløse. Det er alt sammen ting, der virkelig har ramt de arbejdsløse hårdt, men det seneste indgreb skal altså skære endnu dybere.

Disse angreb kommer jo til at foregå på baggrund af § 65 i arbejdsløshedsloven. Nu er det jo ikke sådan, at man behøver at lægge lovforslag frem. Nej, den socialdemokratiske regering har med sine venner, ikke mindst i det radikale venstre, gjort meget for, at sådan noget lægges over i arbejdsdirektoratet, hvor man så kører disse ting igennem rent administrativt. Vi har da også set, hvordan LO-økonom Gunner Iversen på det seneste har sagt, at der er mellem 10.000 og 15.000 mennesker i A-kasserne, der burde smides ud af arbejdsmarkedet og placeres